

SUMARI

	<u>Pàgina</u>
<i>Salutació</i>	2
<i>Festivitat de Sant Joan Baptista De La Salle</i>	3
<i>I tu, què tries?</i>	5
<i>Activitats previstes</i>	6
<i>El racó de l'exalumne</i>	7

Pots contactar amb nosaltres i trobar-nos a:

- <mailto:anticsalumnes@montcada.lasalle.cat>
- <https://anticsalumnessallemontcada.cat/>
- <https://www.facebook.com/AASALLEMONTCADA>
- <https://twitter.com/AASALLEMONTCADA>

Salutació

Teniu a les mans una nova edició del butlletí –el número sis– de l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada.

El pas del temps ens ha fet arribar el mes d'abril i amb ell dues festivitats que volem remarcar; per una banda la festa del nostre fundador, **Sant Joan Baptista De La Salle**, que es celebra el **7 d'abril** coincidint amb l'aniversari de la seva mort.

A ell li dediquem un article amb la finalitat de contribuir a la divulgació de la seva obra.

D'altra banda, també en aquest mes celebrem la **diada de Sant Jordi**, com el dia cívic i cultural més celebrat a Catalunya.

I aquest vegada, en el **racó de l'exalumne**, la polifacètica **Ma Josep Obis Artal**, professora d'anglès, ens fa un petit tast de la seva vessant i trajectòria musical; en **Gerard Garrido Giménez**, actualment

regidor de l'Ajuntament de Montcada, ens recorda el traspàs d'en Nico (estimat mestre d'EGB) i la **Judith Ortega Fabre**, mestra de Primària del nostre col·legi, recorda que amb l'ESO va arribar el primer amor...Tots tres ens detallen emotius records i sentides vivències del seu pas pel col·legi.

Mantenim la proposta d'activitats que vam fer per enguany; destaquem la **III Assemblea General Ordinària** serà el **15 de maig** i tenim la intenció de fer el **concert musical i pica-pica el setembre**, així com l'**obra de teatre** tan aviat com el **GTLSM** reprengui les representacions.

Us convidem a llegir aquest butlletí amb la intenció que sigui del vostre interès.

Us esperem a tots en les properes activitats **perquè tots junts fem Associació.**

**Amb tu fem camí,
endavant junts !**

Festivitat de Sant Joan Baptista

De La Salle

Va néixer el **30 d'abril de 1651** a Reims i morí el **7 d'abril de 1719**, Saint-Yon, Rouen. Va ser un important sacerdot i pedagog francès, que va consagrar la seva vida a l'educació dels més pobres i necessitats. Va ser el fundador dels **Germans de les Escoles Cristianes, La Salle**, Institut dedicat a l'educació d'infants i joves.

Va ser beatificat el 1888 i canonitzat el 24 de maig de 1900 pel papa Lleó XIII. La seva **festivitat se celebra el 7 d'abril**. El 15 de maig de 1950, el papa Pius XII el nomenà **patró dels educadors cristians**.

Nascut en una família benestant de juristes, va ser el fill primogènit de **Louis De La Salle** i de **Nicolle de Mœt de Brouillet**. El seu pare li havia preparat una carrera jurídica, però **Joan-Baptista** va veure que la seva vocació era una altra. El gener de 1667 va esdevenir canonge de la Catedral de Reims. Va estudiar teologia a París a partir de 1670 i va ser ordenat sacerdot l'abril de 1678. L'any 1680, va aconseguir el doctorat en teologia.

El 1679 va fundar una escola gratuïta per a nens pobres i dos anys després va acollir a un grup de mestres a casa seva.

El 1683 renuncia als seus vots i es dedica a la fundació de les escoles; el 25 de maig de 1684 funda la Congregació dels Germans de les Escoles Cristianes. El 1684 funda a Reims la que molts consideren la primera escola de mestres; va reunir un grup de mestres, a qui va formar i organitzar, i amb els quals va formar una comunitat.

Va voler que els membres de la comunitat no fossin sacerdots, essent la primera comunitat religiosa catòlica que establia que els seus membres fossin laics, no clergues.

Quatre anys més tard obrirà les primeres escoles a París per als joves que vivien al carrer.

El seu **sistema pedagògic**, exposat en *La conduite des écoles* (1695), un dels millors llibres de pedagogia del segle XVII i que **va predominar** a les escoles franceses **durant molts anys**, prescriví una pedagogia racional i innovadora, amb l'eliminació d'elements tradicionals inútils, l'adopció de la llengua materna en comptes del llatí, va introduir l'ensenyament en grups i escolarització gratuïta per a tothom.

A **Joan Baptista De La Salle** també se'l considera pioner en la fundació d'escoles per a la formació mestres rurals (Escoles Normals), escoles especials per a joves que havien estat condemnats per la justícia, escoles tècniques i professionals, o escoles secundàries per a l'ensenyament de llengües modernes, lletres i ciències.

La fundació de centres educatius (La Salle) continuà després de la seva mort.

L'Institut de **La Salle**, amb més de 300 anys d'història, està present als **cinc continents** i en **vuitanta països**, compta amb **més de 1.000 escoles** i centres educatius i segueix amb el compromís i la responsabilitat de la formació de noves generacions de la que en són testimonis els **més de 10 milions d'exalumnes** que han passat per les seves aules.

A Catalunya La Salle té presència a **25 centres educatius** repartits per tot el territori.

I tu, què tries?

Una notícia que ens omple d'orgull ha estat la col·laboració de **Ma Josep Obis**, membre de l'Associació i professora d'anglès del col·legi en la cançó *I tu, què tries?*

Aquesta cançó ha comptat amb la col·laboració de membres de diverses escoles de La Salle Catalunya, en temps de confinament i postconfinament. No ha estat fàcil, però al final s'ha arribat, junts, a bon port.

La **Ma Josep Obis** ha estat **una de les veus**.

Ens afegim a les paraules de La Salle Catalunya destacant la gran feina feta, tenyida dels colors de la il·lusió, la implicació, la llibertat, la dedicació, la gratuïtat, la seva generositat, el diàleg i la corresponsabilitat.

S'ha convertit en un arc de sant Martí, ple de vida i d'esperança.

Activitats previstes...

- **Assemblea Ordinària General** per videoconferència, el **17 de maig a les 12.00 h**
- **Concert musical**, amb la participació del grup **Tres D9** i la **Mariona Grau** i **Pica-pica**
- Campanya de **donació de sang**.

- Assistència a una sessió de l'obra de teatre **No hay más que hoy** del **GTLSM**.
- Sortida en **vaixell i arrossada** a Port Ginesta (Castelldefels).

I més que **tenim en cartera...**

De cadascuna d'elles rebreu informació puntual i detallada per correu electrònic.

Han fet camí amb nosaltres: El racó de l'exalumne

Ens agradaria molt comptar amb el teu testimoni com a exalumne de l'escola perquè la teva experiència pugui ser compartida amb la resta de generacions, tant per les que t'han precedit com per les que venen després de tu.

Fes-nos arribar a l'adreça electrònica anticsalumnes@montcada.lasalle.cat o bé un text d'unes 500 paraules –aproximadament una pàgina- i acompanyat d'una foto o bé un petit vídeo.

Et proposem 3 preguntes que et puguin servir de guió per a fer la teva exposició: qui ets, quina edat tens i què fas o a què et dediques; època escolar i què t'ha aportat a tu i què destacaries del teu recorregut professional i/o personal.

Ma Josep Obis Artal

Hola! Fa dies que vaig intentant reactivar la meva memòria, d'habitual força selectiva, per visitar aquells moments especials de la meva etapa a **La Salle**, i avui sí, poso fil a l'agulla per compartir amb tots vosaltres alguns

records dels meus anys a l'escola, primer com a alumna i després com a professora. Som-hi...

De fet, el meu primer contacte amb **La Salle Montcada** va ser abans d'iniciar-hi els meus estudis. Tenia 13 anys quan em van oferir de participar a la **Pasqua Jove**, i em va semblar una experiència tan engrescadora que no m'ho vaig pensar dues vegades. Va ser l'inici d'un camí compartit amb molts joves, ple de moments inoblidables. No sé quants cançoners guardo encara de les trobades de Pasqua d'aquells anys. No me'n perdia ni una!

Com a alumna de l'escola, el primer record que em ve al cap és que **vaig**

començar el primer any de batxillerat (BUP, en aquella època) amb por de fracassar en els estudis, perquè m'havien parlat de l'alt nivell d'exigència de **La Salle**. Així que em vaig passar el primer trimestre pensant com mai havia treballat abans, però va valer la pena, perquè vaig adquirir uns hàbits d'estudi i un desig d'aprendre que m'han acompanyat durant tota la vida.

També hi **van ajudar els professors**, sempre propers i decidits a llençar l'ham de la curiositat per tal d'engrescar-nos en els diferents projectes. I la colla de companyes, fent pinya quan s'apropaven els exàmens, fent quedades per estudiar (i riure!) que en més d'una ocasió s'havien allargat fins ben entrada la nit. **Recordo** les classes i els exàmens, però també els **Jocs Florals, els festivals, les sortides, el teatre...** una època ben especial!

No vaig perdre el contacte amb l'escola quan vaig acabar la meua etapa aquí. Hi vaig seguir vinculada durant un temps, fent de monitora a les trobades de Pasqua, i portant també un grup d'alumnes a l'escola, a **Montcada**, alhora que formava part del **Secretariat de Joves La Salle Catalunya**, i tocant a diverses escoles i trobades amb el grup **d'animació 70xset**. Aquest vincle es va tallar en el moment que vaig marxar a estudiar a l'estranger, i en tornar vaig començar a treballar com a professora a una escola, a Sant Cugat; però no va passar gaire temps abans que el **Germà Pablo Enrique, director de La Salle Montcada** en aquell moment, em proposés treballar a l'escola. Va ser un goig tornar a casa... sí, a casa, perquè sempre m'he sentit en aquesta escola com a casa... i fins avui!

Gaudeixo sobretot **quan faig classes d'anglès o de música**. És un privilegi poder compartir aquest temps d'aprenentatge i de conversa amb els adolescents. Tinc sort, perquè són àrees que els acostumen a agradar. I em sento afortunada també perquè el contacte amb joves em manté jove... què us he de dir! Han passat per les meves classes més de 2.000 alumnes, i encara en trobo que em

sorprenen i m'esperonen a seguir fent de professora.

Quan faig tallers de música amb alumnes, tinc la sort de poder tocar amb

ells, aprendre les cançons que els agraden, riure amb ells i compartir la meva passió per la música.

Quan era estudiant a **La Salle Montcada** ja m'agradava cantar i tocar la guitarra. En aquella època, però, era molt tímida i em costava cantar o tocar en públic. Ves per on, en això l'experiència és un grau... han passat els anys i ara sí que m'atreveixo a pujar als escenaris. Potser

alguns em coneixeu per la meva etapa cantant amb el **grup Ocumé...** vam fer una colla de concerts a **Montcada**, al llarg dels anys.

M'hauria agradat compartir amb vosaltres una miqueta d'aquesta música que em dóna vida a la propera assemblea, però em temo que caldrà esperar que les circumstàncies millorin.

Hauria estat la **meva** petita **aportació** per celebrar aquest moment de retrobada amb la nostra joventut, perquè **l'Associació d'Antics Alumnes** pot esdevenir, espero, aquest pont que ens faciliti **reprendre el contacte i recordar els bons moments viscuts a l'escola.**

Ja ho veieu, és un petit virus el que dicta el que podem fer o no avui en dia... qui ens ho havia de dir! **Si tot va bé, mirarem de fer aquest petit concert al setembre.**

Tocarem unes quantes **cançons amb el meu marit i el meu fill** (som el **trio TresD9**), amb la **col·laboració d'alguns companys** (també antics alumnes). **No us el perdreu, oi?**

Maria Josep Obis (PS: *A veure si em trobeu a la foto de classe!* 😊)

Gerard Garrido Gutiérrez

Hola! Sóc en **Gerard Garrido**, **exalumne de la Salle Montcada**, i germà d'un actual alumne de la Salle. Les meves vivències a la Salle **van començar a P3**, ja fa uns quants anys de tot plegat, i **van finalitzar a segon de batxillerat**, és a dir, que he estat quinze anys de la meua vida en aquesta escola. Per tant, puc afirmar, que **la Salle ha estat com la meua segona casa**, després de passar tota la meua etapa educativa en la mateixa escola!

Intentaré explicar breument i de la millor manera les meves vivències a la Salle, però penseu que durant 15 anys han passat moltes coses, i jo, que diguem, no vaig ser un alumne tranquil, tot el contrari, vaig ser un alumne una mica cul inquiet!

Començaré pel principi de tot, el **meu pas per parvulari!** Els meus records d'aquella etapa no són gaire clars, però sí que puc recordar alguns moments, sobretot els que passàvem al pati de

l'escola! **El patí** en aquell moment, **tenia un tub de ciment, dues casetes "típiques"** per jugar, **pilotes per jugar entre tots i totes, els pneumàtics**, i no gaire més. El que més utilitzàvem i més gràcia feia, era el **tub de ciment** i els pneumàtics, sí uns elements tant senzills com aquests però era amb el que més jugàvem! Ens enfilàvem per damunt, passàvem a 4 grapes per dins, fèiem curses amb els pneumàtics, etc. També recordo amb claredat, com amb uns quants companys i companyes ens recolzàvem a la porta del patí, des d'on podíem veure el patí dels grans, i començàvem a imaginar quines serien les nostres vivències quan arribéssim a ser els grans!

Les vivències continuen per **la primària**, una etapa plena de rècords, sobretot perquè encara avui dia molts i moltes companyes mantenim el contacte! Va ser una etapa moguda, especialment per a mi, ja que va ser una etapa on em vaig trencar la cama, i havia d'anar a classe amb cadira de rodes, tota una atracció per a tothom! Recordaré sempre a tots i totes les professores de la primària, però amb un especial record per **l'Amparo**, professora que en l'hora complementària ens ensenyava una mica de **cultura catalana**, com poden ser les Sardanes, les havaneres, l'himne, la senyera, entre d'altres més o també en la forma d'ensenyar les taules de multiplicar. Malauradament no tot són alegries i al final de la primària vam tenir la **pèrdua d'en Nicolas, "Nico"** per tothom,

moment dur per a tots i totes. Però en un tres i no res, ja ens plantem a l'ESO!

Sempre **recordaré el primer dia a primer de l'ESO**, on ens trobàvem amb nous i noves companyes, la majoria del Sagrat Cor, i començàvem a fer noves amistats, algunes d'elles encara perduren avui dia! També va ser un canvi important a l'hora d'estudiar, amb exàmens més periòdics i amb més exigència, ja estàvem a l'ESO. Va ser una etapa fascinant, plena d'aprenentatges, anècdotes i amistats, sobretot en el meu cas, va ser l'etapa on em va sorgir el neguit per tot el que m'envolta, per ajudar als demés, per canviar les coses, en definitiva, la meua part més política. Així mateix, va ser el moment on vaig decidir que volia estudiar en el futur, Economia! Per acabar aquesta etapa, no em volia deixar el viatge de fi de curs, on tindrè una marca per a tota la vida, després d'una trompada amb la bicicleta que em va provocar una cicatriu al braç per sempre! I l'última nit, comiat de molts i moltes companyes que marxaven a estudiar a altres centres!

I **sense pensar-ho, ja ens vam plantar al Batxillerat**, etapa curta però intensa, especialment segon de batxillerat, per a mi un dels anys més exigents en tota la meua etapa educativa! Però és una etapa on coneixem gent d'altres municipis, i on es fa el **primer viatge sense professors, a Mallorca!**

La meua etapa formativa continua a la **Universitat de Barcelona**, cursant el **Grau d'Economia** i continuant amb un **màster en Hisenda autonòmica i local**. el 2019, hi ha un canvi important en la meua

vida, a **les eleccions municipals del 2019, surto elegit com a regidor del meu municipi**. Actualment estic com a president de l'àrea econòmica de l'ajuntament de **Montcada i Reixac**, i com a regidor d'**infància i Joventut**.

Finalment, **per a mi la Salle sempre serà la meua escola, la meua segona família**, i no voldria acabar sense un **agraïment immens a tots i totes les professores de la Salle** (no nomenaré a tots i totes les professores perquè el llistat seria molt llarg!), **als germans, i als companys i les companyes** que han compartit totes aquestes vivències amb mi, infinites gràcies!

Judith Ortega Fabre

Sóc la **Judith Ortega** i la meua **trajectòria** en aquesta escola **és com una cançó**. Des de fa 13 anys he anat escrivint estrofes en ella i avui, en cadascun dels versos, recordo tot el que he viscut fins ara. Venia del **Fedac** i recordo com si fos ahir el primer dia buscant el meu nom a les llistes...

Comença l'ESO amb la màgia del **primer amor** i les **noves amistats**, que es van anar convertint en grans **confidents**. Esperàvem amb **il·lusió** les **Festes de La Salle** per gaudir dels playbacks, les gimcanes i els partits. Recordo **els crèdits de síntesi** aprenent a **treballar en equip** i els canvis de classe preguntant als del costat què havia sortit a l'examen, sovint

sense èxit perquè ens canviaven les preguntes. Almenys vam aprendre a fer una **bona gestió del temps**, perquè eren 5 minuts d'adrenalina pura. Una etapa que acaba amb **un viatge als Pirineus**, on vam

fer un munt d'activitats d'aventura però, com sempre, el més important va ser la **companyia**.

Arriba l'estrofa d'un **batxillerat intens**, que va passar volant i em va permetre fer el que sempre havia desitjat. Dos anys amb **cares noves** d'altres localitats, amb qui vam formar un **grup molt unit**. Compartíem **nervis** i **tardes d'estudi** abans dels globals, així com també **festes** a *Cocoa* per celebrar que havien acabat. Després de la **selectivitat**, **m'acomiadava de l'escola** sense saber que en 5 anys hi tornaria. Marxava ben preparada, però amb la incertesa que

comporta encetar una nova etapa en un lloc desconegut com ho era la **Universitat**.

Durant aquell temps, passava per davant de l'edifici i podia escoltar de nou la meva cançó, ressonant en el meu cap els **bons records** viscuts. Era com la **nostàlgia** d'una fan quan torna a escoltar la seva melodia preferida. Recordava les paraules d'en **Joan Josep Masegosa** a la festa finalista: **estima la teva feina i no hauràs de treballar mai**. Sabia que la meva decisió havia estat encertada i ara, ho puc comprovar cada dia.

He tornat a escriure versos d'aquesta cançó, però aquest cop com a **mestra**. Diuen que una persona sempre torna als llocs on ha estat **feliç** i per a mi, ha estat un plaer tornar a **casa**. És un regal viure l'**essència** de l'escola des d'una altra perspectiva, compartint-la amb els meus companys/es i transmetent-la a "*esos locos bajitos*", que em reben cada dia amb un somriure.

A **La Salle** m'han ensenyat que l'**esforç** i la **constància** són l'únic camí per

aconseguir el que vols. He après a **perdre** i a **guanyar** a través de l'handbol i **m'he emocionat** amb les obres del grup de teatre. He rigut, he plorat, he encertat i m'he equivocat. Però sempre he tingut **referents**, tant a casa com a l'escola, que han **confiat en mi** i m'han ajudat a **créixer** com a persona.

Tant de bo aconsegueixi deixar en els meus alumnes l'empremta que han deixat en mi.

Des d'aquest modest espai us desitgem...

...FELIÇ DIADA DE SANT JORDI!

